

ת"פ 22257/06/20 - מדינת ישראל נגד ירון אבני, חברת אבני ירון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22257-06-20 מדינת ישראל נ' אבני ואח'

לפני כבוד השופט דנה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים 1. ירון אבני

2. חברת אבני ירון

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד לירון וקנין גולי

ב"כ הנאשמים - עו"ד אלברט הראל

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע ותמצית האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודיית הנאשם 1 (להלן: "**הנאשם**"), לאחר קיום הליך של גישור במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן מיום 14.10.2021 (להלן: "**כתב האישום**"), בביצוע 23 עבירות לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "החוק"). על פי המפורט בכתב האישום הנאשם הוא עורך דין ורואה חשבון, ונרשם כעוסק הנותן שירותים משפטיים (להלן: "**העסק הפרטי**"). הנאשם הוא גם הבעלים והמנהל של נאשמת 2 (להלן: "**הנאשמת**"), שהיא חברה פרטית מוגבלת במניות שנרשמה על ידי הנאשם כחברה למתן שירותי ראיית חשבון. בשנים 2013-2017 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**") הגיש הנאשם למנהל מע"מ דוחות תקופתיים ביחד ובשם העסק והנאשמת במאוחד, תחת עוסק מורשה מס' 558115978 (להלן: "**העוסק**").

2. על פי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלבנטית השמיטו הנאשמים מדוחות המע"מ התקופתיים מס עסקאות בסך כולל של 140,289 ₪ בלא הסבר סביר, כמפורט בנספח א' לכתב האישום. בנוסף, ניכו הנאשמים מס תשומות בסך 325,268 ₪ מבלי שהיו בידם מסמכים כאמור בסעיף 38 לחוק, שלא כדין ובלא הסבר סביר, כמפורט בנספח ב' לכתב האישום. במעשיהם כאמור הגישו הנאשמים דוחות תקופתיים הכוללים ידיעות לא נכונות בלא הסבר סביר תוך שהשמיטו מס עסקאות וניכו מס תשומות שלא כדין בסך כולל של 465,557 ₪.

התסקיר לעונש

3. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם, שהוא ללא עבר פלילי, נשוי ואב ולשלושה וצוין כי הנאשם

עמוד 1

הדגיש את חריגות העבירות לאורחות חיו וכי ההתרשמות היא שהוא מקבל אחריות לביצוען וכן הכרה בתוצאות מעשיו. לדברי הנאשם, מאז ביצוע העבירות הפיק לקחים ומקפיד הקפדה יתרה על כללי הרישום בספרים. לדעת שירות המבחן, עונש מסוג של"צ עשוי להוות עבור הנאשם חלופת ענישה חינוכית ושיקומית, ויהיה בו כדי להקטין סיכון להישנות עבירות. עוד צוין כי הנאשם הביע נכונות לבצע של"צ וגילה אחריות בכל הנוגע לגיבוש התוכנית אשר גובשה ופורטה בתסקיר.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה** עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד לכלל עבירות כתב האישום, הפנתה לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנאשמים וציינה כי אלה זהים לערכים המוגנים הנפגעים מביצוע עבירות מס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס, וכי נקבע בפסיקה שהעבירות בביצוען הורשעו הנאשמים מצויות בתווך שבין עבירות אי הדיווח לעבירות המרמה, וכי בעבירות אלה מקבלים האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה בכורה על פני נסיבות אישיות. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות והדגישה את היות הנאשם עורך דין ורואה חשבון החב חובת אמון לרשות, ציינה שעל פי סעיפים 40ט(א)(6) ו-7)) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, יש חשיבות גם ליכולתו של הנאשם להבין מעשיו ולמנוע אותם, והפנתה לפסיקה. לשיטת המאשימה על מתחם הענישה להיקבע בין 4 ו-9 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שבין 5% ועד 10% מסכום המחדל.

5. לעמדת ב"כ המאשימה יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה לו עתרה לאור הודייתו והסרת המחדל על ידו. לטענתה, אין מקום להיעתר לבקשת ההגנה להורות על צו של"צ בעניינו של הנאשם, לאור חומרת מעשיו על פי עובדות כתב האישום גם לאחר תיקונו, משך ביצוע העבירות על ידו על פני 5 שנים והיותו רואה חשבון ועורך דין. לטענתה, עונש של"צ אינו העונש המתאים בנסיבות בשים לב לחשיבות ההרתעה בעבירות הנדונות ובכללה הרתעת הרבים.

6. **ב"כ הנאשמים** טען שהענישה בעבירות הנדונות מגוונת ואינדיווידואלית, והפנה לפסיקה המלמדת על כך שגם בעבירות חמורות מאלה בהן הורשע הנאשם קיימים מקרים בהם השית בית המשפט של"צ. לשיטתו, מתחם הענישה במקרה זה הוא בין מאסר על תנאי למספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות. ב"כ הנאשמים הפנה לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם, למצבו הבריאותי, ולכך שנטל אחריות על מעשיו, שיתף פעולה, הודה בביצוע העבירות וחסך מזמנו של בית המשפט ואף הסיר את מלוא המחדל על משמעות האמור לקולא. בקשר להרתעה הדגיש כי ההרשעה הפלילית בפני עצמה מהווה גורם מרתיע לנאשם בהיותו רואה חשבון ועורך דין, וציין כי במסגרת ההסדר הדיוני לעונש ויתר הנאשם על טענה לאי הרשעה. כמו כן הפנה לחלוק הזמן וציין שמאז ביצוע העבירות מתנהל הנאשם כחוק, וטען לשיקומו. לטענת ב"כ הנאשם עונש של"צ נרחב הוא שווה ערך לכמות השעות שמרצים נאשמים בעבודות שירות, ומאפשר לנאשם להמשיך בשגרת החיים. עוד הפנה לכך שהנאשמת איננה פעילה ועתר כי יושת עליה קנס סמלי. בקשר לקנס ציין כי הנאשם שילם קנס אזרחי בסך 70,000 ₪ (ענ/4), ולו חובות בסך של כ- 900,000 ₪ להוצאה לפועל (ענ/3). יחד עם זאת הסכים שבעת גזירת הדין יש לערוך איזון בין העונשים שייגזרו.

דבר הנאשם

7. הנאשם הביע צער על מעשיו והפנה לנסיבותיו המשפחתיות המורכבות. עוד ציין כי הסיר את מחדלי

כתב האישום ואף שילם קנסות אזרחיים, הביע חרטה והדגיש את רצונו להשתקם.

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. הערכים המוגנים הנפגעים מהעבירות שביצעו הנאשמים כוללים את ערך השוויון, והאמון הניתן בעוסקים כי יגישו דיווחים כחוק וישלמו את המס המתחייב. ביצוע עבירות מהסוג דנן גורם לנזק לפעילות התקינה של מנגנון המסים ולפגיעה ממשית בקופה הציבורית המביאה לפגיעה בכל אחד ואחת מאזרחי המדינה.

9. אמנם העבירות שבביצוען הורשעו הנאשמים כלולות בסעיף 117(א) לחוקהעונש לצדן הוא שנת מאסר, אך המדובר בסוג עבירה שבשל מאפייניה, קלה מאוד לביצוע וקשה לגילוי, ונקבע לא אחת כי סוג עבירה זה נמצא בתווך שבין עבירות אי הדיווח לבין עבירות המרמה והמטרה מבחינת חומרתן (ראו בהקשר זה: עפ"ג (חי') 31182-04-14 **פיקהולץ נ' רשות המסים** (22.04.2014) ות"פ (ת"א) 50016-05-12 **כ.ר.א.מ. נ' מדינת ישראל** (8.5.2016)). כידוע, בשורת פסקי דין אף נקבע כי כשבעבירות מס עסקינן, בין אם אלה כוללות כוונה להתחמק מתשלום מס או לא, ואף באלה המכונות "עבירות טכניות" שעניינן אי דיווח, מקבלים האינטרס הציבורי ושיקולי ההרתעה ובכללם הרתעת הרבים בכורה על פני נסיבות אישיות (ראו לדוגמא: רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.2014) ורע"פ 977/13 **אודיזי נ' מדינת ישראל** (20.2.2013)).

10. בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדת על קיומם של נתונים לחומרה ולקולא. מחד, לחומרה, המדובר בביצוע 23 עבירות על פני 5 שנים ובסכום מס לא מבוטל העומד ל־352,268 ₪ אשר נגרע מהקופה הציבורית כתוצאה מביצוען על ידי הנאשם שהוא רואה חשבון ועורך דין, מה שמוסיף חומרה למעשים (ע"פ (חי') 11006-12-08 **מדינת ישראל נ' שחל** (21.5.2009)). מאידך, על פי כתב האישום המתוקן מעשי הנאשם אינם כוללים כוונה להתחמק מתשלום מס, ומעין בנספחי כתב האישום עולה כי בחלק מהמקרים (גם אם אלה אינם רבים וגם אם בהסתכלות כוללת נגרם נזק לא מבוטל, ולא רק כספי, מביצוע העבירות), דיווח הנאשם על עסקאות ביתר או ניכה מס תשומות נמוך מזה שרשאי היה לנכות.

כך, הנאשם דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 39,716 ₪ בתקופת דיווח 11-12/2013, מבלי להתעלם מכך שבאותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין בהיקף ממשי של 73,710 ₪; דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 17,565 ₪ בתקופת דיווח 1-2/14, כשבאותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין 13,726 ₪; דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 7,265 ₪ בתקופת דיווח 7-8/16, מבלי שנוכה באותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין; דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 4,591 ₪ בתקופת דיווח 5-6/16, מבלי להתעלם מכך שבאותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין בהיקף ממשי של 36,093 ₪; דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 13,437 ₪ בתקופת דיווח 3-4/17, מבלי להתעלם מכך שבאותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין בסך 14,502 ₪; דיווח ביתר על עסקאות שהמס בגין 425 ₪ בתקופת דיווח 9-10/17, מבלי להתעלם מכך שבאותה תקופת דיווח ניכה מס תשומות שלא כדין בסך 3,945 ₪. המדובר בהתנהלות שאיננה אופיינית בהכרח למבצעי עבירות מהסוג הנדון, ויש בה כדי לייחד ולמתן

במידת מה את הנסיבות.

11. מעיון בפסיקה עולה כי בדרך כלל בעבירות הנדונות ובהיקפים דומים נקבע מתחם ענישה שתחתיתו מאסר לתקופה של כ- חודשיים אותם ניתן לרצות בעבודות שירות (ולעיתים מעט יותר, כשלעיתים לצד עבירות אלה עבירות נוספות של אי הגשת דוחות במועד) ועד מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים (ראו לדוגמא: עפ"ג 31182-04-14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (22.05.14), רע"פ 4394/14 **פיקהולץ נ' מדינת ישראל** (17.08.2014), עפ"ג 5856-09-17 **סמירה נ' מדינת ישראל** (5.2.2018), עפ"ג 66050-11-15 **ארונוביץ נ' מדינת ישראל** (04.04.2016)). יחד עם זאת, בנסיבות המעט מתונות יותר בעניינו אשר פורטו לעיל, חרף משך ביצוע העבירות, מספרן והיקפן, מצאתי כי ניתן במקרה קונקרטי זה לקבוע בתחתית מתחם הענישה עונש של מאסר על תנאי לצד של"צ נרחב וקנס ממשי, ובתקרתו 9 חודשי מאסר. יש לציין כי גם בע"פ (ב"ש) 7281/06 **מדינת ישראל נ' אבינועם** (25.4.2007) שעניינו בקבלת ערעור על אי הרשעת נאשם שהוא רואה חשבון בעבירות דומות על פי פקודת מס הכנסה, נותר צו של"צ למשך 200 שעות כפי קביעת בית משפט השלום על כנו, לצד צו מבחן, ולא נגזר על הנאשם בעת קבלת הערעור והרשעתו כל עונש מאסר ולו בעבודות שירות.

12. אשר למתחם הקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות הקנס הוא ממין העבירה, וקיימת חשיבות בהטלתו על מנת ללמד שאין אף רווח כלכלי לצידן. בעת קביעת מתחם הקנס, לצד נסיבות ביצוע העבירות, יש לתת את הדעת גם למצבו הכלכלי של הנאשם (**ענ/3** משנת 2019). נתתי דעתי גם לטענת ב"כ הנאשם בדבר קנס אזרחי ששילם הנאשם, אך אינני מוצאת כי זה מצדיק התחשבות נפרדת. לאחר בחינת כלל המפורט לעיל, מתחם הקנס יקבע בין 16,000 ₪ ו- 32,000 ₪ כעתירת המאשימה.

העונש הקונקרטי לנאשם

13. במקרה דנן אין מקום לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים אשר נקבעו, ולא מצאתי שיקולי שיקום מיוחדים בהם יש להתחשב. הנאשם, יליד שנת 1966, ללא עבר פלילי, שיתף פעולה עם החקירה, הודה בבית המשפט ונטל אחריות לביצוע העבירות לאחר תיקון כתב האישום במסגרת הליך של גישור, ובכך אף חסך זמן שיפוטי. הנאשם הוא עורך דין ורואה חשבון שעיסוקו עלול להיפגע מההרשעה, ועניין זה בא בין שיקולי, כמו גם העובדה שבמסגרת הסדר הטיעון הסכים לוותר על עתירה לאי הרשעה שהייתה בפיו. בהקשר זה יש טעם בטענת הסנגור לפיה במקצועו של הנאשם, ההרשעה בפני עצמה מהווה גורם מרתיע. הודיית הנאשם לא הייתה רק מהפה החוצה, והוא אף פעל להסרת מחדלי כתב האישום, לדבריו, לצד תשלום קנסות אזרחיים, במאמץ רב לאור מצבו הכלכלי (**ענ/3** משנת 2019). כידוע, הגם שהסרת המחדל איננה מעשה חסד מצד נאשם, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה, היא מלמדת על נטילת אחריות אמיתית ואף מביאה לתיקונו של הנזק שנגרם מביצוע העבירה ולו בפן הכלכלי (רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)).

14. הנאשם הוא ללא כל עבר פלילי, יתום מאביו שנפל במסגרת שירותו הצבאי (**ענ/1**), שירת שירות צבאי גם בקבע, ולדברי בא כוחו חי בצל הטרגדיה המשפחתית ממנה לא התאוששה אימו. הנאשם נשוי ונסיבותיו המשפחתיות מורכבות, ולא ארחיב מעבר לכך, אך אפנה למסמכים שהועמדו לעיוני, לא נסרקו לתיק, ויושבו לסנגור לאחר מתן גזר הדין. אין לי ספק שהמדובר בהתמודדות שאינה פשוטה לנאשם ומשפחתו וכי קיימת חשיבות לנוכחות ופניות הנאשם

בהקשר זה. בעת קביעת עונשו של הנאשם נתתי דעתי גם לחלוק הזמן מאז ביצוע העבירות, לכך שלא נטען כי הנאשם הורשע בביצוע כל עבירה נוספת מאז, וכן למסמכים הרפואיים (ענ/2), הגם שאלה אינם מעידים על מצב רפואי מורכב במיוחד. עיינתי גם בתסקיר שהתקבל ונתתי דעתי להתרשמות שירות המבחן לפיה עונש מסוג של"צ עשוי להוות עבור הנאשם במאפייניו חלופת ענישה חינוכית ושיקומית, ויהיה בו כדי להקטין סיכון להישנות עבירות.

15. בנסיבות המפורטות, מצאתי כי נכון למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ולגזור עליו עונש של של"צ נרחב לתקופה ממשית לצד קנס מתאים ומאסר על תנאי מרתיע. להשקפתי, עונש מסוג זה שהוא עונש קונקרטי, הוא העונש ההולם בנסיבות המקרה ובנסיבותיו האינדיווידואליות של הנאשם, ומביא בחשבון שיקולי הרתעה ואינטרס ציבורי המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות.

16. לאור כלל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם

א. של"צ בהיקף של 350 שעות לפי תוכנית של"צ במסגרת עמותת SOS חיות, בתפקיד סיוע לצוות והשתתפות בפרויקט היחידה לחתולי רחוב, על פי המלצת שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם מוזהר כי אם יפר את צו השל"צ תימסר הודעה על כך לבית המשפט, אשר מוסמך לדון בעניינו מחדש במישור העונש.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים למשך שלוש שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת מס.

ג. קנס בסך 23,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-2 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.9.2022 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ד. הנאשם יתחייב על סך 20,000 ₪ להימנע משך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בביצוע הורשע, וככל שיבצען ניתן יהיה לחלט את התחייבותו.

לנאשמת שאיננה פעילה - קנס בסך 10 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ב, 30 יוני 2022, במעמד הצדדים.